

שני סיפורים מהווי המימשל הצבאי

עונש כפול

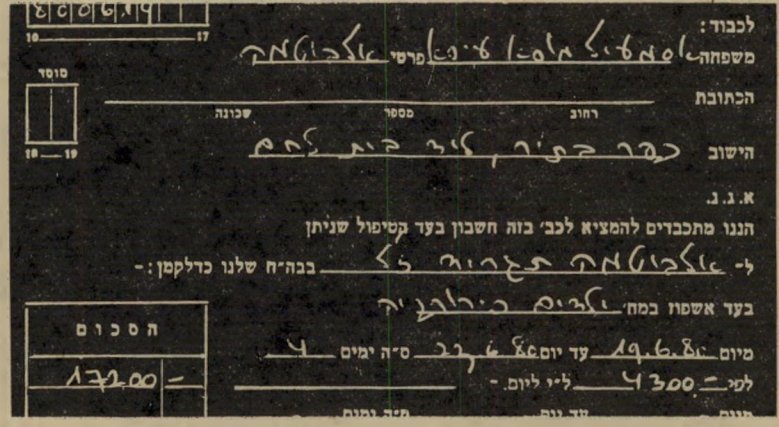
אלבוטמה. "התקשרו אלי כבר פעמיים מבית-החולים, ואמרו לי שאני צריך לשלם את החשבון. אמרתי להם שכרגע אין לי כסף, אבל אשלם ברגע שיהיה לי. "התמתי בבית-החולים על הצהרה שיש אשלם את מחיר הטיפול, וכך אעשה. לא אלך למימשל ואבקש שישלמו את הכסף במקומי. הם היו צריכים לשלם את הכסף מבלי שאבקש מהם. אם הם לא רוצים - לא צריך!"

ביד השמאלית. באותו זמן כבר הודיע לי הרופא בבית-החולים שהסיכויים לחייה קלושים." תעריד נפצעה קשה משלושה קליעים שחדרו לצווארה. לפי העדויות נורו חמישה כדורים, ששניים מהם לא פגעו. היא אושפזה תחילה בבית-החולים אל-חוסין ובית-לחם. הרופאים שם לא ידעו כיצד

שראו איך ירו בבת שלי, סיפר איסמא"ל עיל אלבוטמה, בן ה-42, מורה למתמטיקה בחטיבת-הביניים בבית-ספר בביתר. "אני לא מאמין שזאת היתה טעות שלא בכוונה. סיפרו לי שהחייל בגיפ כיוון תחילה את הנשק לעבר בחורה אחרת. ראו שיש הוא ממש כיוון אותו והתכוון לירות.

שני, סוגי דם

אחרי מותה הוענק לתעריד תואר-כבוד מטעם האוניברסיטה שבה למד. דה. אסונה עורר הדהוד רבה ברחבי הגדה המערבית. אמה של תעריד, נעמה, קיבלה את האסון באופן קשה ביותר. בימים אלה היא נמצאת אצל קרובי-משפחה ברבת-עמון.

בהודעה שנשלחה לאביה של תעריד, הוא נדרש לשלם 17,200 לירות עבור האישפוז שלה במשך ארבעה ימים בבית-החולים הדסה בירושלים. בנסיבות מותה של תעריד היה הדבר כזריית מלח על פצע. בתמונה למטה: תעריד על רקע נוף בגדה-המערבית.

הנערה נרצחה, בשעות "בדרך לבית-הספר - והשבוע קיבלו הוריה חשבון מ-הדסה" עבור הטיפול

לפתע טפה חייל אחר על שיכמו, והצביע על הבת שלי. היא הייתה בולטת יותר בשטח. תעריד היתה גבוהה ויפה מאוד. באותו יום היא לבשה שימלת לבנה, שיש משכה תשומת-לב. החייל עם הנשק הסתכל עליה, ואז הסית את הנשק לעברה וירה בה.

הבת שלי מתה מפני שהיא משכה את תשומת-הלב של החיילים בגיפ. אחרת הם היו יורים בכחורה שאליה כיוונו את הנשק תחילה. "למה הם עשו את זה, אני לא יודע. אני לא מאמין לאף מילה שלהם. הם משקרים! אני בעצמי שמעתי ברדיו שהי מימשל הודיע כי הבת שלי נפצעה קל

שעות

לפי גירסת המימשל נהרגה תעריד בטעות, כתוצאה מפליטת צרור שפגע במקרה בנערה. איסמאעיל אלבוטמה לא האמין למראה עיניו. במכתב שנשלח אליו מבית-החולים הדסה בירושלים, הוא נידר רש לשלם את דמי האישפוז של בתו בסך 17,200 לירות. לפני שלושה חודשים נורתה הבת, תעריד, בידי חיילי המימשל הצבאי. בי משך ארבעה ימים היא גססה בבית-החוריים, עד שנפחה את נישמתה. כאילו כדי לזרות מלח על פצעה, נשלח אל האב, שתעריד הייתה בתו הבכורה, החשבון על העול שנגרם למישפחה. בבוקר ה-19 ביוני 1980 יצאה תעריד אל-בוטמה, בת ה-20, כהרגלה, מביתה שבכפר בתיר, השוכן בקרבת בית-לחם. פניה היו מיועדות לאוניברסיטת ביתר לחם, שם למדה שנה שלישית ביולוגיה וכימיה.

האוטובוס שבו נסעה מהכפר עצר בי מרכז בית-לחם. תעריד ירדה ממנו בחברת סטודנטים נוספים מביתר וממקומות אחרים. הקבוצה הספיקה להתרחק רק עשרה מטרים מתחנת האוטובוס לכיוון האוניברסיטה, ואז נשמע צרור יריות. תעריד נפלה ארצה שותת-דם. הצרור נורה מתוך גיפ של מישמר-הגבול, שעבר בכביש. המקום היה שקט לגמרי באותה עת. לא התרחשו בו כל הפגנה או אירוע, שבעטיין היתה סיבה כלשהי, מוצדקת או בלתי-מוצדקת, לפי תוח באש.

לפי גירסת המימשל-הצבאי אירע האסון כתוצאה מטעות. בהסבר שניתן לאמצעי-התיקשורת נטען כי אחד מחיילי מישמר-הגבול פלט צרור בלי כוונה, וכי צרור זה פגע במקרה בתעריד. אולם גירסת המימשל לא היתה חד-משמעית. תחילה נטען כי נורתה רק ירייה אחת. רק אחרי שבבית-החולים נמצאו שלושה קליעים בגופה, שונתה הגירסה. בהודעה הראשונה לעיתונות טען המימשל של כי תעריד נפצעה באופן קל בלבד. באותה עת כבר גססה. כאשר נפטרה, הופרכה ההודעה זו כליל. חוסר העיקביות בגירסת המימשל העממי דה את הפרשה כולה בסמין-שאלה כבד. עד היום לא נודע אם נערכה חקירה יסודית. מיפקדת המימשל לא פירסמה אילו צעדים - אם בכלל - ננקטו נגד האחד ראי למותה. אסון, שסבירו להניח כי היה מעורר הדים נרחבים אילו היתה הנפגעת יהודיה, הסתיים בדממה דקה. אף אחד מאנשי המימשל לא מצא לי נכון לבוא לבקש את סליחת מישפחת אל-בוטמה ולנחמה. לפיצוי כספי לא היה סימן. תחת זאת העדיף המימשל הצבאי להטיל במשך כמה ימים עוצר סביב ביתר מישפחת אל-בוטמה בבתיר, כדי להבטיח שלא תתחוללנה מהומות.

"הוא הסיט את הנשק"

ספקות כאשר למה שקרה באמת מוסיפות גם עדויותיהם של העובדי ריפיה-השבים וחבריה של תעריד ללימור דים שנכחו במקום. הגירסה המצטיירת מעדויות אלה שונה לחלוטין מגירסת המימשל. "דיברתי עם הרבה אנשים

"אשלם!"

אמר איסמאעיל אל-בוטמה. הוא לא ילך לבקש מהמימשל לשלם את החשבון. ממדיניות הדיכוי, ההשפלה והעינויים של הממשלה הישראלית, הרבה אנשים אמרו לי שהממשלה הישראלית היתה צריכה להתבייש לשלוח לי את חשבון האישפוז.